

22 Νοεμβρίου, 1995

[ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΕΛΙΣΑΒΕΤ ΣΠΥΡΟΥ ΚΑΙ ΑΛΛΟΙ,

Αιτητές,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ
ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,

Καθ' ης η αίτηση.

(Συνεκδικαζόμενες Υποθέσεις Αρ. 571/94, 595/94)

5 Προσφυγή βάσει του Άρθρου 146 του Συντάγματος — Λόγοι ακυρώσεως — Προβολή των λόγων με το δικόγραφο της προσφυγής, όχι με τις γραπτές αγορεύσεις — Εκπαιδευτικοί Λειτουργοί — Προαγωγές — Προβληθείς λόγος σχετικά με την αιτιολογία της παροχής μονάδων καλύφθηκε στην κριθείσα περίπτωση από υφιστάμενο αναγραφόμενο λόγο στο δικόγραφο — Οι περιστάσεις.

10 Προσφυγή βάσει του Άρθρου 146 του Συντάγματος — Λόγοι ακυρώσεως — Έλλειψη αιτιολογίας — Εκπαιδευτικοί λειτουργοί — Προαγωγές — Μονάδες — Η ανάγκη αιτιολόγησης της παροχής μονάδων από την Ε.Ε.Υ. στους υποψηφίους — Πορίσματα της Πιπερίδης κ.ά. v. Δημοκρατίας κ.ά. και εφαρμογή τους στην εξετασθείσα υπόθεση αναιτιολόγητης πρόσθεσης μονάδων.

15 [Πέραν των πιο πάνω τίτλων η απόφαση του Δικαστηρίου διαβάζεται ως σύνολο.]

Οι προσφυγές επιτυγχάνουν με έξοδα.

20 Αναφερόμενες υποθέσεις:

Cyprus Flour Mills Co. Ltd and Another v. Republic (1973) 3 C.L.R. 690,

Χατζηελισσαίου κ.ά. v. Ε.Δ.Υ. (1995) 4 Α.Α.Δ. 2404,

Πιπερίδης κ.ά. v. Δημοκρατίας κ.ά. (1995) 3 Α.Α.Δ. 134.

Προσφυγές.

Προσφυγές εναντίον της απόφασης των καθ' ων η αίτηση ημερομηνίας 22/4/1994, με την οποία προήχθησαν στη θέση Διευθυντή Σχολείων Δημοτικής Εκπαίδευσης 25 ενδιαφερόμενα μέλη. 5

A. Σ. Αγγελίδης, για την Αιτήτρια στην Υπόθεση Αρ. 571/94. 10

I. Νικολάου, για τους Αιτητές στην Υπόθεση Αρ. 595/94.

Γ. Στυλιανίδης, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους Καθ' ων η αίτηση. 15

Κλ. Χ"Πίττας, για τα Ενδιαφερόμενα πρόσωπα Ε. Καλλή, Γ. Ασιώτη και Α. Θεοχαρίδου.

Τρ. Κωνσταντινίδης, για τα Ενδιαφερόμενα πρόσωπα Γ. Λουκαΐδη και Αιμ. Χ"Γιάγκου. 20

Γ. Τριανταφυλλίδης, για το Ενδιαφερόμενο πρόσωπο Μ. Ιωαννίδη.

Cur. adv. vult.

25

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ, Δ.: Με απόφαση της Επιτροπής Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας ημερομηνίας 22 Απριλίου 1994, 25 εκπαιδευτικοί προάχθηκαν στη θέση Διευθυντή Σχολείων Δημοτικής Εκπαίδευσης. Με την Προσφυγή 571/94 αμφισβητείται το κύρος της προαγωγής των Α. Μαυρέση, Γ. Γρηγοριάδη και Γ. Ρουσή. Με την Προσφυγή 595/94 αμφισβητείται το κύρος των προαγωγών των Σ. Προδρόμου, Μ. Τσαγγαρίδου, Γ. Λουκαΐδη, Ε. Καλλή, Λ. Λουκά, Α. Αλεξάνδρου, Αιμ. Χατζηγιάνκου, Γ. Χαϊλή, Γ. Ασιώτη, Α. Θεοχαρίδου, και Μ. Ιωαννίδη. Οι προσφυγές συνεκδικάστηκαν. 30

35

Αποτελεί τον κοινό ισχυρισμό των αιτητών και στις δυο προσφυγές πως οι προαγωγές είναι άκυρες επειδή δεν αιτιολογήθηκε, όπως απαιτεί το άρθρο 35B(10)(β) των περί Δημόσιας Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας Νόμων του 1969 - 1994, η απόφαση της ΕΕΥ για παροχή πρόσθετων μονάδων. Οι αιτητές στην Προσφυγή 595/94 ισχυρίζονται επιπρόσθετα πως η βαθμολογία στις υπηρεσιακές εκθέσεις των υποψηφίων ήταν παράνομη ως γενόμενη κατά παράβαση των περί Εκπαιδευτικών Λειτουργών (Επιθεώρησις και 40

Αξιολόγησις) Κανονισμών του 1976 Κ.Δ.Π. 223/76.

Είναι η θέση των καθ' ων η αίτηση και των ενδιαφερομένων προσώπων που συμμετέσχαν στη διαδικασία πως κανένας από τους πιο πάνω ισχυρισμούς δεν καλύπτεται από τους νομικούς λόγους που αναφέρονται στην Προσφυγή και, επομένως, κατά τη νομολογία πάνω στο θέμα, δεν μπορούν να εξεταστούν αφού δεν είναι επιτρεπτή η εισαγωγή ισχυρισμών για λόγους ακυρότητας με τις γραπτές αγορεύσεις.

Στους νομικούς λόγους της Προσφυγής 571/94 περιλαμβάνεται και ισχυρισμός για αναιτιολόγητο παραγκωνισμό της αιτήτριας και για παράβαση του καθήκοντος της ΕΕΥ να δώσει "την απαραίτητη κατά ρητή πρόνοια του Νόμου αιτιολογία". Ομοίως, στην προσφυγή 595/94, μεταξύ άλλων, προβάλλεται ως νομικός λόγος η παράλειψη αιτιολόγησης της προσβαλλόμενης απόφασης, η κακή χρήση διακριτικής εξουσίας και η παράβαση τύπου.

Η παροχή πρόσθετων μονάδων συνιστά την πεμπτουσία της διακριτικής εξουσίας που ο Νόμος παρέχει στην ΕΕΥ. Η ρητή αιτιολόγηση της συνιστά ουσιώδη τύπο της και η άσκηση αυτής της εξουσίας είναι κατ'ευθείαν συνυφασμένη με την επιλογή των καταλληλοτέρων την οποία και προδιαγράφει όταν, όπως εδώ, η σειρά στον τελικό κατάλογο είναι δυνατό να ανατραπεί ανάλογα με τον αριθμό των πρόσθετων μονάδων που θα δοθούν στον καθένα από τους υποψηφίους. Οι νομικοί λόγοι που προτάθηκαν δεν αναφέρονται ονομαστικά στην αιτιολογία της απόφασης για παροχή πρόσθετων μονάδων αλλά, στο πλαίσιο του μηχανισμού προαγωγών και των εξουσιών και καθηκόντων της ΕΕΥ όπως τα προβλέπει ο Νόμος, εύλογα παραπέμπουν σ'αυτή και κρίνω ότι εγείρουν το θέμα επαρκώς.

Δεν μπορώ όμως να συμφωνήσω ότι ισχύει το ίδιο και στην περίπτωση του ισχυρισμού αναφορικά με τον τρόπο βαθμολογίας των υποψηφίων από τους επιθεωρητές. Ο ισχυρισμός ότι η προσβαλλόμενη απόφαση "αντίκειται προς την κειμένη νομοθεσία πρωτογενή και/ή δευτερογενή", ο οποίος προτάθηκε ως ο πλησιέστερος, δεν μπορεί να θεωρηθεί, όσο επιεικώς και αν προσεγγιζόταν, ότι εισάγει τέτοιο θέμα. Είναι εντελώς γενικός και αόριστος, θα μπορούσε να υποστηριχθεί ότι καλύπτει σχεδόν οποιοδήποτε ζήτημα και, επιπλέον, αναφέρεται στην "επίδικη απόφαση" δηλαδή στην ίδια την απόφαση της ΕΕΥ.

Το γεγονός ότι το άρθρο 146.1 του Συντάγματος καταγράφει

ως αιτίες ακυρότητας την αντίθεση προς τις διατάξεις του Συντάγματος, ή το Νόμο, και την υπέρβαση ή κατάχρηση εξουσίας, δεν σημαίνει ότι αρκεί η γενική επίκληση κάποιας από αυτές χωρίς άλλο. Η ταξινόμηση κάποιου νομικού λόγου ως υπαγομένου στα πιο πάνω, είναι εγγείρημα ουσίας που προϋποθέτει την έγερση του σύμφωνα με τις δικονομικές διατάξεις. 5

Η επίκληση της αδυναμίας εξακρίβωσης όλων των δεδομένων που πλαισιώνουν ορισμένη διοικητική απόφαση πριν την καταχώριση της προσφυγής, δεν βοηθά τους αιτητές. Είναι σε κάποιο βαθμό αντινομική προς την εισήγησή τους ότι το ορισμένο ζήτημα πράγματι εγείρεται στην πράξη, αλλά, το κυριότερο, παραγνωρίζει την ύπαρξη δικονομικής δυνατότητας για τροποποίηση της Προσφυγής με την προσθήκη νομικών λόγων. [Βλ. *Cyprus Flour Mills Co. Ltd and Another v. Republic* (1973) 3 C.L.R. 690, *Στέλιος Χατζηελισσαίου και Άλλοι v. Ε.Δ.Υ.* (1995) 4 Α.Α.Δ. 2404.] 10
Οι ισχυρισμοί που προβάλλονται στη γραπτή агόρευση των αιτητών στην Προσφυγή 595/94 αναφορικά με τον τρόπο της βαθμολογίας των υποψηφίων από τους Επιθεωρητές, δεν μπορούν να εξεταστούν. 20

Η απόφαση της ΕΕΥ για παροχή πρόσθετων μονάδων εξαντλείται και σ' αυτή την περίπτωση με την πιο κάτω, στερεότυπη πλέον, διατύπωση: 25

Στη συνέχεια η Επιτροπή αφού μελέτησε τους προσωπικούς φακέλους και τους φακέλους υπηρεσιακών εκθέσεων των υποψηφίων και αφού έλαβε υπόψη το περιεχόμενο των φακέλων αυτών, καθώς και την εντύπωση που αποκόμισε κατά τις προσωπικές συνεντεύξεις όπως φαίνεται πιο πάνω, αποφασίζει σύμφωνα με το άρθρο 35B(10)(β) των περί Δημοσίας Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας Νόμων 1969 έως 1994, να αυξήσει τις μονάδες των υποψηφίων ως αποτέλεσμα της εκτίμησης των στοιχείων αυτών, ως εξής: 30

Ακολουθούν τα ονόματα των υποψηφίων και οι πρόσθετες μονάδες που τους δόθηκαν. 35

Οι καθ' ων η αίτηση και τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα αναφέρθηκαν στην απόφαση της Ολομέλειας στην υπόθεση *Παύλος Πιπερίδης και Άλλοι v. Κυπριακής Δημοκρατίας και Άλλων* (1995) 3 Α.Α.Δ. 134, αλλά μόνο για να αντικρούσουν τον πράγματι αβάσιμο ισχυρισμό των αιτητών αναφορικά με τη σημασία της κρίσης του Πρώτου Λειτουργού Εκπαίδευσης ως προς την απόδοση των 40

υποψηφίων κατά τις συνεντεύξεις. Θα ανέμενα πως θα έβλεπαν και πως θα περιλάμβαναν στην αγόρευσή τους και την επίπτωση της απόφασης αυτής σε σχέση με την παροχή των πρόσθετων μονάδων. Αντ' αυτού, υποστήριξαν πως το πρακτικό της ΕΕΥ περιέχει την απαιτούμενη αιτιολογία ή, κατ'ελάχιστον, πως η αιτιολογία θα μπορούσε να συμπληρωθεί από το περιεχόμενο των φακέλων.

Δεν υπάρχουν τέτοια περιθώρια. Η αιτιολογία καθίσταται από το Νόμο συστατικό στοιχείο της απόφασης και μόνο η συμπερίληψή της στο σώμα της ικανοποιεί. Ότι εμφανίζεται στο πρακτικό της ΕΕΥ ως αιτιολογία, όπως κρίθηκε στην υπόθεση **Παύλος Πιπερίδης και Άλλοι** (ανωτέρω) σε σχέση με όμοιο χειρισμό, συνιστά αχρείαστη επανάληψη της νομοθετικής διάταξης, δεν αποκαλύπτει το συλλογισμό που οδήγησε στην παροχή των πρόσθετων μονάδων στον κάθε ένα από τους υποψήφιους και, κατ'επέκταση, καθιστά αδύνατο το δικαστικό έλεγχο.

Η αντίληψη μερικών από τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα πως η όποια παρατυπία είναι επουσιώδης επειδή προηγούνταν των αιτητών στον τελικό κατάλογο, παραγνωρίζει πως η κατά το Νόμο άσκηση της εξουσίας της ΕΕΥ για παροχή πρόσθετων μονάδων θα μπορούσε να ανατρέψει εκείνη τη σειρά.

Οι προσφυγές επιτυγχάνουν και η προσβαλλόμενη απόφαση ακυρώνεται με έξοδα. Τα έξοδα να υπολογιστούν από τον Πρωτοκολλητή και να εγκριθούν από το Δικαστήριο.

Οι προσφυγές επιτυγχάνουν με έξοδα.

27 Νοεμβρίου, 1995

[ΑΡΤΕΜΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΑ ΑΡΘΡΑ 146 ΚΑΙ 28 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΠΕΤΡΟΣ ΜΗΝΑ,

Αιτητής,

v.

ΑΡΧΗΣ ΗΛΕΚΤΡΙΣΜΟΥ ΚΥΠΡΟΥ,

Καθ' ης η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 482/94)

Προσφυγή βάσει του Άρθρου 146 του Συντάγματος — Λόγοι ακυρώσεως — Έκδηλη υπεροχή — Δεν αποδείχθηκε στην κριθείσα προαγωγή στην Αρχή Ηλεκτρισμού.

Ο αιτητής προσέφυγε κατά της προαγωγής του ενδιαφερομένου σε Μηχανικό Βάρδιας Ελέγχου Συστήματος. 5

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφάσισε ότι:

Ο αιτητής και το ενδιαφερομενο μέρος έχουν ανάλογη πείρα ο καθένας στον τομέα της Αρχής στον οποίο υπηρετεί. Η πείρα όμως των υποψηφίων δεν περιορίζεται μόνο στην πείρα που αποκτήθηκε κατά τη διάρκεια της υπηρεσίας τους στην Αρχή, αλλά επεκτείνεται και σε θέσεις που αυτοί κατείχαν προηγουμένως. 10 15

Όσον αφορά τη θέση του δικηγόρου του αιτητή ότι αυτός απέσπασε καλύτερα σχόλια από τον Προϊστάμενο του απ' ό,τι το ενδιαφερόμενο μέρος, παρατηρείται πως ο Προϊστάμενος του αιτητή δεν είναι το ίδιο άτομο με τον Προϊστάμενο του ενδιαφερόμενου μέρους. 20

Κατά συνέπεια και με βάση τα πιο πάνω κρίνεται πως δεν υπάρχει οποιαδήποτε αντίφαση μεταξύ της Εισήγησης της Επιτροπής και του περιεχομένου των φακέλων. 25

Καταλήγοντας το Δικαστήριο βρίσκει πως η απόφαση για προ-